

Divendres 4 de Pasqua

Text de l'Evangeli (Jn 14,1-6): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Que els vostres cors s'asserenin. Creieu en Déu, creieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a molts; si no n'hi hagués, ¿us podria dir que vaig a preparar-vos-hi estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré amb mi, perquè també vosaltres estigueu allà on joestic. I allà on jo vaig, ja sabeu quin camí hi porta». Tomàs li pregunta: «Senyor, si ni tan sols sabem on vas, com podem saber quin camí hi porta?». Jesús li respon: «Jo sóc el Camí, la Veritat i la Vida. Ningú no arriba al Pare si no és per mi».

«Jo sóc el Camí, la Veritat i la Vida. Ningú no arriba al Pare si no és per mi»

Mn. Josep Mª MANRESA Lamarca
(Valldoreix, Barcelona, Espanya)

Avui, en aquest Divendres IV de Pasqua, Jesús ens convida a la calma. La serenor i l'alegria flueixen com un riu de pau des del seu Cor ressuscitat fins al nostre, atabalat i inquiet, sacsejat tants cops per un activisme tan enfebrat com estèril.

Són els nostres els temps de l'agitació, el nerviosisme i l'estrès. Temps en què el Pare de la mentida ha infectat les intel·ligències dels homes fent-los anomenar el bé mal i el mal bé, donant llum per fosc i fosc per llum, semblant en llurs ànimes el dubte i l'escepticisme que abrusen en elles qualsevol brotada d'esperança en un horitzó de plenitud que el món amb els seus afalacs no sap ni pot donar.

Els fruits d'aquesta diabòlica empresa o activitat són evidents: senyorejat el “sense-sentit” i la pèrdua de la transcendència de tants homes i dones, no solament han oblidat, sinó que han perdut el camí, perquè abans oblidaren el Camí. Guerres, violències de tot gènere, tancament i egoisme davant la vida (anticoncepció, avortament, eutanàsia...), famílies trencades, joventut “des-nortada”, i un llarg etcètera, constitueixen la gran mentida sobre la que s'ajeu bona part de la trista bastida de la societat de l'anomenat “progrés”.

Enmig de tot, Jesús, el Príncep de la Pau, repeteix als homes de bona voluntat amb la seva infinita mansuetud: «Que els vostres cors s'asserenin. Creieu en Déu, creieu també en mi» (Jn 14,1). A la dreta del Pare, Ell acarona com un somni il·lusionat de la seva misericòrdia el moment de tenir-nos amb Ell, «perquè també vosaltres estigueu allà on joestic» (Jn 14,3). No podem excusar-nos com Tomàs. Nosaltres sí sabem el camí. Nosaltres, per pura gràcia, sí coneixem el viarany que mena vers al Pare, en la casa del qual hi ha moltes estances. En el cel ens espera un lloc, que restarà per sempre buit si nosaltres no l'ocupem. Apropem-nos, doncs, sense temor, amb il·limitada confiança a Aquell que és l'únic Camí, la irrenunciable Veritat i la Vida en plenitud.